

Dosar nr. .../110/2022

COD OPERATOR 3074 – CONFIDENTIAL
DATE CU CARACTER PERSONAL

ROMÂNIA
TRIBUNALUL NEAMŢ
SECȚIA I CIVILĂ ȘI DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 30.09.2024

Instanța constituită din:

Președinte judecător

Asistent judiciar

Asistent judiciar

Grefier

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe reclamantele ... și
... în contradictoriu cu pârâții ...

..., având ca obiect *calcul drepturi salariale*.

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat conform dispozițiilor art. 231
alin. 2 Cod procedură civilă.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, nu au răspuns părțile.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care a învederat instanței următoarele:

- obiectul cererii este: calcul drepturi salariale;

- cauza se află la primul termen de judecată;

- procedura de citare este legal îndeplinită;

... a depus note scrise.

Având în vedere că reclamantele au solicitat judecarea cauzei în lipsă, instanța
procedează, conform art. 223 Cod procedură civilă, la judecarea cauzei în lipsa părților legal
citate.

Instanța constată că pârâții ... au
solicitat introducerea în cauză a ..., motiv pentru care a dispus
citarea acestora pentru prezentul termen de judecată.

De asemenea, instanța constată, în ceea ce privește competența, că a fost stabilită
de ... prin soluționarea cererii de strămutare.

Instanța admite excepția linsă calității procesuale pasive, invocată de pârâții
... și ..., prin întâmpinare, respectiv prin notele
scrise, având în vedere că aceste instituții nu au atribuții legate de plata ori stabilirea salariilor
reclamanților grefieri.

Instanța încuviințează, pentru reclamante, proba cu înscrisurile depuse la dosar
și respinge cererea acestora de emitere a unei adrese pentru comunicarea unor relații, apreciind-
o ca nefiind utilă.

Instanța constată că pârâții au formulat întâmpinare, prin care au solicitat proba
cu înscrisuri, fără a depune înscrisurile doveditoare.

De asemenea, instanța constată incidența, în cauză, a prevederilor O.U.G. nr.
62/2024 și va dispune sesizare ... pentru a se pronunța asupra
următoarei chestiuni de drept, respectiv dacă dispozițiile art. 38 alin. 6¹ din Legea nr. 153/2017
sunt aplicabile și în familia ocupațională „Justiție” și dacă se aplică și în situația în care
veniturile salariale nete mai mici rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin
hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor potrivit legii.

Având în vedere dispozițiile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, instanța va suspenda judecata acțiunii până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra incidenței prevederilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Bacău sub nr. /110/23.11.2022, reclamantii în contradictoriu cu pârâții au solicitat obligarea pârâților la plata drepturilor salariale, incluzând sporurile și indemnizațiile aferente, prin plata unei sume compensatorii conform art. 38 alin. 6 ind.1 din Legea nr. 153/2017, reprezentând diferența dintre venitul lunar la care sunt îndreptățiți prin recalcularea indemnizației de încadrare prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei și venitul lunar plătit efectiv, pentru ultimii 3 ani anteriori introducerii cererii de chemare în judecată și pentru viitor, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017 și până la o nouă modificare legislativă.

Analizând incidența prevederilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 1 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, *“(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.”*

Potrivit art. 2 alin. 1 și 2, *“(1) Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată. (2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.”*

Instanța constată că sunt îndeplinite **condițiile de admisibilitate** prevăzute de normele legale sus-citate care impun a solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Deși art. 4 din OUG nr. 62/2024 prevede că dispozițiile ordonanței se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, tribunalul reține că prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă sunt mai restrictive sub aspectul obiectului sesizării, dar și al caracterului facultativ al sesizării, astfel că norma specială din OUG nr. 62/2024 se va aplica cu prioritate.

În privința obiectului și a condițiilor sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza să fie soluționată în ultimă instanță;

- cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În schimb, în ceea ce privește solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată este supusă, potrivit OUG nr. 62/2024, altor condiții, respectiv sesizarea se face de completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, iar chestiunea de drept identificată nu trebuie să prezinte caracter de noutate, instanța de judecată fiind obligată să sesizeze Instanța Supremă.

În legătură cu aceste condiții de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat, în jurisprudența sa, că "37. Art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de «chestiune de drept». În doctrină s-a arătat însă că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare." (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

Tribunalul reține că aceste statuări ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt de natură a restrânge posibilitatea de solicitare de pronunțare a unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept, ceea ce contravine naturii reglementării din OUG nr. 62/2024, al cărei scop este tocmai extinderea acestei posibilități de sesizare.

Astfel, chestiunea de drept nu trebuie să fie "*îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară*" pentru ca, în baza OUG nr. 62/2024, instanța de judecată, la fond sau în calea de atac, să solicite Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Punctul de vedere al Tribunalului Neamț

Instanța opinează că art. 38 alin. 6¹ din Legea nr. 153/2017 – potrivit căruia „(6¹) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia.” – se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională „Justiție” întrucât norma legală nu prevede nicio sferă particulară de aplicare, iar *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

Totuși, nu se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii întrucât, pe de o parte, plafonarea drepturilor salariale este aplicabilă în ambele momente temporare indicate în norma legală (februarie 2018, mai 2018), iar pe de altă parte, în sistemul Legii nr. 153/2017 veniturile salariale pot înregistra diferențe din cauza modului de stabilire a sporurilor.

De asemenea, art. 38 alin. 6¹ din Legea nr. 153/2017 nu se aplică indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite, ci se raportează strict la două momente în timp

(februarie 2018, mai 2018).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților
cu sediul în „...”, și
cu sediul în „...”, invocată prin
întâmpinare și prin notele scrise.

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

«Dacă art. 38 alin. 6¹ din Legea nr. 153/2017 – potrivit căruia „(6¹) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioadă în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia.” – se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională „Justiție”.

În caz afirmativ, dacă se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii și indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite. »

În temeiul art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, suspendă judecata acțiunii formulate de reclamantii „...” și „...”
„...”, ambele cu domiciliul procesual ales la „...” la data „...”
„...” în contradictoriu cu pârâta „...”
„...” cu sediul în „...” până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Neamț, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată, azi, 30.09.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier,

Red. M.L./ tehnored. / – 10.10.2024
8 ex.